

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

§. 1. Diabolum multa per homines posse, vel faciliús posse, quæ per se non potest.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45701

contacta veneno repente interemit, vt & corpora pariter, & animæ pessum irent. Quid dirius potest tota Acherontis curia in humanam perniciem excogitare? Ait autem Villamontius, se supplicio, quod de tam pestilente homine sumptum est, interfuisse. Nemo enim supplicio dignior est, quàm hoc hominum genus, quod quicumque magistratus finit vivere, reus est ipse omnium morborum, maleficiorum, homicidiorum, quæ in maledictis istis Orci ministris perpetrantur. *Maleficos non patieris vivere.* Exod. 22. 18. ait ad Iudices supremus Iudex. Imp. Constantinus A. & Iulianus Cæsar ad Taurum Præfectum Prætorio: *Etsi, aiunt homines magi, in quacumq; sine parte terrarum, humani generis inimici credendi sunt, quoniam tamen, qui in comitatu nostro sunt, ipsam pulsant quodammodo maiestatem. si quis magis, vel magicis carminibus assuetus, qui maleficus vulgi consuetudine nuncupatur, aut aruspex, aut ariolus, aut certe augur, vel mathematicus, aut enarrandis somniis occulans aliquam artem diuinandi, aut certe aliquid simile horum exercens in comitatu meo, vel Cæsaris fueris deprehensus, presidio dignitatis exutus, cruciatus, & tormenta non fugiat. Si verò consuetus fuerit, & ad proprium facinus detegentibus repugnauerit pernegando, sit equale deditus, unguisq; sulcantibus latera, perferat pœnas proprio dignas facinore.* L. etsi. Cod. de malef.

C A P V T XX.

Sextam morborum, vulnerum, & extraordinariorum mortium causam, esse etiam alios homines, qui venefici non sunt.

Vid veneficos miramur, Orco mancipatos, morbos mortisque ferere? sub iugo sunt diaboli, vt sic agant, aguntur. Damna enim, quæ etiam solus creare potest cacodæmon, maule plerumque inferre per suos ministros, non tantum, quia quædam per homines potest perficere, quæ vel non posset, vel tam commodè non posset per semetipsum, vt dixi; sed etiam, quia sic existimat, se maiorem Deo iniuriam impingere, quando creaturis, præsertim baptismò tinctis & chrismate delibutis vitur in ignominiam Creatoris. Multi à consortio & familiaritate monstri Acherontici abhorrent, qui non abhorrent à con-

à confortio & familiaritate maleficorum. Itaque, quò ipse non potest accedere diabolus, ministros suos mittit, cum his loquuntur, edunt, bibunt, ab his, de quibus tam dira non suspicantur, esculenta, poculenta, & in illis venena, sine metu accipiunt; quin & hæreses, & paullatim ipsum atheismum. Vidimus multos superstitionibus & magicis artibus à socijs & commilitonibus suis restrictos, qui cum ipso, si apparuisset, dæmone fœdus nunquam pepigissent. Nec cum Moyse, nec cum Paulo Apostolo palàm congređi ausus est; ad illum Iannem & Mambrem, ad hunc Elymam misit, vt vtrique resisteret. Et sæpe etiam ipsi venefici cohorrescunt quædam agere, à quibus natura refugit; vt amicos inficere, prolem suam necare, ac similia, sed quia mancipia sunt Ditis, ad ea perpetranda verbis, minis, verberibus adiunguntur. Quid igitur mirum est, si hominibus nocent, cum ei pareant etiam alij, qui magi non sunt, vel tacite, & sine comminatione, venena, tela, vulnera, funera suggerenti? Sic & morbi, & morborum causæ multiplicantur; sic plures, dum veneno, aut ferro alios perdunt, peccato ipsi quoque perduntur. Satis enim est dæmoni, quocumque titulo animas ad interitum trahat. More Principis, habet in aula sua alios seruos, qui sunt intimi, & primæ admissionis, alios autem itidem suos, qui etsi non sint à cubiculis, sufficit esse à stabulis.

Exod. 7. 12.
Act. 17. 8.

*Nemo sibi, si non magnus est, promittat Olympum,
Curritur ad Manes undique, mille vijs.*

II.

Quare non opus est Medicis, non poculo Circeo, non Pysyllis, aut Marfis; neque aduocanda est Dipfas anus, aut Canidia Neapolitana vnguentaria, aut Locusta ciranda, quæ boletos inficiat; sine his Agrippina Claudium maritum nouit suffocare. O quot viri vxores, aut vxores maritos, aut serui dominos, immò filij parentes, hoc magistro instigante, in morbum conijciunt, qui magi non sunt? Et tamen nõrunt, quid noceat; mille sunt historia, exempla quotidiana. Multi enim, quod palàm, & ferro facere non audent, offis, & medicatis haustibus consequuntur. Quamquam, vt verum sit illud diuerbium, *Homo homini lupus*, non requiruntur herbæ Ponticæ, non Moeris: ira Lycaones facit; inuidia Sauli lanceam porrexit, qua peteret Dauis.

1. Reg 20. 33.